

Mùa Trĩ Yêu Chỉ người thây

Nhạc và Lời: Song Ngọc
(91)

Có những chiều khi nắng vàng tắt, tôi thường đứng ngắm về

chân trời. Nhớ thương một hình bóng chim

khuất theo giòng đi vắng về xa vời.

Nhớ mỗi tình tha thiết ngày ấy bên người yêu dấu và

nhớ Nhớ nụ cười, đôi mắt, mùi

tóc thơm nồng say đắm hồn tôi.

Người tình xưa yêu

Người là vì sao

dấu ời. Người là chim yến lẻ loi
ánh trắng. Người là mùa đông giá băng,

Người là một chiếc lá rơi. Người là một bóng mây cuối
Người là loài hoa, có cây buồn vui theo...

trời ... bước tôi suốt đời. Có ai về bên ấy dùm

nhân nỗi lòng viễn khách từ phương trời bóng chim buồn mỗi cánh lạc

lông trong trời phiêu lãng gọi tên người. biết bên trời yêu dấu người

có nhớ người mang kiếp nổi trôi? Dấu muôn trùng xa cách người

hồi muôn đời yêu chi người thôi.

Tuyển tập Tình ca Sông Ngọc